

Limfjordsyd-Friluftrådet ved Erik Kolding

Partsbegrebet i Forvaltningsloven omfatter typisk ansøgere, klagere, og personer, som en afgørelse rettes mod, altså **afgørelsens adressater**, men det udvides til enhver med **væsentlig, individuel og retlig interesse** i sagen, hvilket giver dem rettigheder som partshøring, aktindsigt og begrundelse. Begrebet defineres ikke direkte i loven, men fastslås gennem praksis, hvor nøglekriteriet er en konkret og tilstrækkelig betydelig interesse i sagens udfald.

Hvem er part?

- **Afgørelsens adressater:** Den/de, som en ansøgning eller et krav sendes til (f.eks. ansøgere, modtagere af påbud).
- **Personer med væsentlig interesse:** Andre personer, organisationer eller virksomheder, der har en tilstrækkelig konkret og individuel interesse i sagen, selvom afgørelsen ikke er direkte rettet mod dem.

Hvad giver partsstatus ret til jf. Forvaltningsloven?

Partsstatus giver ret til specifikke rettigheder under sagsbehandlingen, herunder:

- **Partshøring (§ 19):** At blive hørt om oplysninger, der er til ugunst for parten, før afgørelse træffes.
- **Aktindsigt (§ 9-10):** Ret til at se sagens dokumenter .
- **Repræsentation (§ 8):** Ret til at lade sig bistå eller repræsentere af andre, f.eks. en advokat.
- **Begrundelse (§ 24):** Ret til en begrundelse for afgørelsen.
- **Genoptagelse:** Mulighed for at anmode om genoptagelse af sagen.
- **Ret til at få sagen udsat (§ 21):** En part kan forlange, at afgørelsen udsættes, indtil parten har afgivet sin udtalelse, særligt hvis partshøring ikke er sket.
- **Klage:** Ret til at klage over afgørelsen (f.eks. Ankestyrelsen).

Hvornår er man ikke part?

- **Procesledende beslutninger:** Beslutninger om sagens forløb, hvor der ikke træffes en endelig afgørelse, giver ikke partsstatus.
- **Indirekte interesse:** En almen interesse eller en meget fjern interesse gør normalt ikke en person til part.

Kort sagt: At være "part" giver særlige rettigheder og sikrer borgerens retssikkerhed i mødet med det offentlige.